

Lagrådsremiss

Bemyndiganden för elektronikavfall och bekämpningsmedel

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 2 maj 2013

Lena Ek

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås nya normgivningsbemyndiganden för genomförandet av två EU-direktiv. På avfallsområdet avser bemyndigandena dels insamlingssystem för återvinning eller återanvändning av elektriska och elektroniska produkter, dels ombud som ska fullgöra en producents skyldigheter. På kemikalieområdet avser bemyndigandena dels kontroll av utrustning för spridning av bekämpningsmedel, dels undantag från förbudet mot spridning av bekämpningsmedel från luftfartyg, dels avgifter för utbildning i hantering av bekämpningsmedel.

Därutöver föreslås några lagtekniska ändringar, dels för att ta bort en dubbelreglering, dels för att uppdatera några hänvisningar med anledning av ett tidigare lagstiftningsärende och med anledning av ändrade EU-regler.

Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2014.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i miljöbalken	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter	12
3	Ärendet och dess beredning	13
4	Elektronikavfall	14
4.1	Tillståndspliktiga insamlingssystem.....	14
4.2	Behöriga ombud	16
5	Bekämpningsmedel.....	18
5.1	Bemyndiganden om kontroll och dispenser	18
5.2	Bemyndigande om avgift för utbildning	21
6	Följdändringar med anledning av tidigare lagstiftningsarbeten	22
7	Ikraftträdande	23
8	Konsekvenser	23
9	Författningskommentarer.....	24
9.1	Förslaget till lag om ändring i miljöbalken	24
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter	27
Bilaga 1	Förteckning över remissinstanserna för Naturvårdsverkets rapport om elektronikavfall.	28
Bilaga 2	Lagförslag i Naturvårdsverkets rapport om elektronikavfall.....	29
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser för promemorian om bekämpningsmedel	32
Bilaga 4	Lagförslag i promemorian om bekämpningsmedel.....	33

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i miljöbalken,
2. lag om ändring i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Häri genom föreskrivs¹ i fråga om miljöbalken

dels att 2 kap. 6 §, 6 kap. 4 §, 14 kap. 8 och 9 §§, 15 kap. 7 a §, 26 kap. 20 §, 27 kap. 1 § och 29 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att det i balken ska införas en ny paragraf, 15 kap. 7 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §²

För en verksamhet eller åtgärd som tar i anspråk ett mark- eller vattenområde ska det väljas en plats som är lämplig med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön.

Vid prövning av frågor enligt 7 kap., tillståndsprövning enligt 9 och 11 kap., regeringens tillåtlig-hetsprövning enligt 17 kap. och prövning av verksamheter enligt 9 kap. 6 §, 11 kap. 9 a § och 12 kap. 6 § ska bestämmelserna i 3 och 4 kap. tillämpas endast i de fall som gäller ändrad användning av mark- eller vattenområden.

Vid prövning av frågor enligt 7 kap., tillståndsprövning enligt 9 och 11 kap., regeringens tillåtlig-hetsprövning enligt 17 kap. och prövning av verksamheter enligt 9 kap. 6, 6 a och 6 b §§, 11 kap. 9 a § och 12 kap. 6 § ska bestämmelserna i 3 och 4 kap. tillämpas endast i de fall som gäller ändrad användning av mark- eller vattenområden.

Ett tillstånd eller en dispens får inte ges i strid med en detaljplan eller områdesbestämmelser enligt plan- och bygglagen (2010:900). Små avvikelser får dock göras, om syftet med planen eller bestämmelserna inte motverkas.

6 kap.

4 §³

Den som avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd ska samråda

¹ Jfr Europaparlamentet och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, Celex 32012L0019).

² Senaste lydelse 2010:902.

³ Senaste lydelse 2009:652.

1. med länsstyrelsen, tillsynsmyndigheten och de enskilda som kan antas bli särskilt berörda, om verksamheten eller åtgärden kräver tillstånd eller beslut om tillåtlighet enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken, eller

2. med dem som anges i 1 och med de övriga statliga myndigheter, de kommuner, den allmänhet och de organisationer som kan antas bli berörda, om

a) verksamheten eller åtgärden till följd av föreskrifter som har meddelats med stöd av 4 a § ska antas medföra en betydande miljöpåverkan,

b) tillsynsmyndigheten har förelagt den som avser att bedriva verksamheten eller vidta åtgärden att ansöka om ett tillstånd som avses i 9 kap. 6 §, eller

b) tillsynsmyndigheten har förelagt den som avser att bedriva verksamheten eller vidta åtgärden att ansöka om ett tillstånd som avses i 9 kap. 6 a §, eller

c) verksamheten eller åtgärden till följd av länsstyrelsens beslut enligt 5 § andra stycket ska antas medföra en betydande miljöpåverkan.

Samrådet ska genomföras i god tid och i behövlig omfattning innan en ansökan om tillstånd görs och den miljökonsekvensbeskrivning som krävs enligt 1 § upprättas. Samrådet ska avse verksamhetens eller åtgärdens lokalisering, omfattning, utformning och miljöpåverkan samt miljökonsekvensbeskrivningens innehåll och utformning.

Före samrådet ska den som avser att bedriva verksamheten eller vidta åtgärden lämna uppgifter om den planerade verksamhetens eller åtgärdens lokalisering, omfattning och utformning samt dess förutsedda miljöpåverkan. Uppgifterna ska lämnas till länsstyrelsen, tillsynsmyndigheten och de enskilda som särskilt berörs.

Det som sägs i första–tredje styckena gäller också ärenden för vilka en miljökonsekvensbeskrivning krävs enligt 1 § andra stycket.

14 kap.

8 §⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela

1. föreskrifter om hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor i frågor som avses i 2 kap. 2–4 §§,

2. föreskrifter som behövs från hälso- eller miljöskyddssynpunkt om krav på tillstånd eller godkännande för hantering, införsel och utförsel av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara,

3. föreskrifter om särskilda villkor som behövs från hälso- eller miljöskyddssynpunkt för hantering, införsel och utförsel av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara,

4. föreskrifter om förbud som är av särskild betydelse från hälso- eller miljöskyddssynpunkt mot hantering, införsel och utförsel av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara,

5. föreskrifter om sådana undantag från kravet på godkännande i 4 § som det finns särskilda skäl för,

⁴ Senaste lydelse 2011:734.

6. föreskrifter om krav på anmälan innan ett bekämpningsmedel salu- hålls eller används,

7. föreskrifter om införsel, över- låtelse och förbränning av bränsle, handel med bränsle samt bränsles egenskaper och kvalitet som be- hövs för att motverka utsläpp i luf- ten av ämnen som kan medföra olägenhet för människors hälsa el- ler miljön,

8. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor, *och*

9. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om att på marknaden släppa ut, tillhanda- hålla eller ta i drift utrustning som är avsedd för hantering av kemiska produkter eller biotekniska orga- nismer.

Föreskrifter om varor enligt första stycket 1, 2, 3, 4 eller 8 får meddelas endast i fråga om varor som på grund av sitt innehåll av en kemisk produkt eller på grund av att de har behandlats med en ke- misk produkt kan befaras medföra skada på människor eller miljön eller andra intressen som skyddas genom denna balk.

Regeringen får överlåta åt en kommun att meddela sådana före- skrifter som avses i första stycket 7.

7. föreskrifter om sådana undan- tag från förbudet i 7 § första stycket att sprida bekämpnings- medel från luftfartyg som det finns synnerliga skäl för,

8. föreskrifter om införsel, över- låtelse och förbränning av bränsle, handel med bränsle samt bränsles egenskaper och kvalitet som be- hövs för att motverka utsläpp i luf- ten av ämnen som kan medföra olägenhet för människors hälsa el- ler miljön,

9. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor,

10. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om att på marknaden släppa ut, tillhanda- hålla eller ta i drift utrustning som är avsedd för hantering av kemiska produkter eller biotekniska orga- nismer, *och*

11. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om kontroll av utrustning som är avsedd för spridning av bekämpningsmedel.

Föreskrifter om varor enligt första stycket 1, 2, 3, 4 eller 9 får meddelas endast i fråga om varor som på grund av sitt innehåll av en kemisk produkt eller på grund av att de har behandlats med en ke- misk produkt kan befaras medföra skada på människor eller miljön eller andra intressen som skyddas genom denna balk.

Regeringen får överlåta åt en kommun att meddela sådana före- skrifter som avses i första stycket 8.

9 §⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i det enskilda fallet ge dispens från

1. kravet på godkännande i 4 §, om det finns synnerliga skäl,

2. förbudet i 7 § första stycket, om det finns synnerliga skäl, och

3. förbuden i 7 § andra stycket, om det

a) behövs för vetenskaplig prövning, eller

b) med hänsyn till skogsmarkens läge och beskaffenhet, skogsbeståndets sammansättning, spridningens inverkan på livsbetingelserna för växt- och djurlivet och andra allmänna intressen inte rimligen går att genom röjning med mekaniska metoder tillgodose kravet om återväxt av skog i 6 § skogsvårdslagen (1979:429).

En dispens enligt första stycket får förenas med krav på anmälan innan produkten eller organismen saluhålls eller används.

En dispens enligt första stycket 3 b får inte ges i fråga om spridning i ett område som har betydelse för friluftslivet, naturvården, den lokala befolkningens trivsel eller något annat kommunalt intresse, om kommunen motsätter sig en dispens. Innan dispensfrågan avgörs, ska kommunen ges tillfälle att yttra sig.

Den myndighet som regeringen bestämmer får i det enskilda fallet ge dispens från förbuden i 7 § andra stycket, om det

1. behövs för vetenskaplig prövning, eller

2. med hänsyn till skogsmarkens läge och beskaffenhet, skogsbeståndets sammansättning, spridningens inverkan på livsbetingelserna för växt- och djurlivet och andra allmänna intressen inte rimligen går att genom röjning med mekaniska metoder tillgodose kravet om återväxt av skog i 6 § skogsvårdslagen (1979:429).

En dispens enligt första stycket 2 får inte ges i fråga om spridning i ett område som har betydelse för friluftslivet, naturvården, den lokala befolkningens trivsel eller något annat kommunalt intresse, om kommunen motsätter sig en dispens. Innan dispensfrågan avgörs, ska kommunen ges tillfälle att yttra sig.

15 kap.

7 a §⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för producenter av förpackningar och av papper för tidningar, tidskrifter, direktreklam,

1. skyldighet för producenter av förpackningar, *producenter* av papper för tidningar, tidskrifter, direkt-

⁵ Senaste lydelse 2008:240.

⁶ Senaste lydelse 2008:640.

kataloger eller andra liknande pappersprodukter att se till att förpackningarna eller papperet omfattas av ett insamlingssystem för återvinning eller återanvändning,

reklam, kataloger eller andra liknande *pappersprodukter och producenter av elektriska eller elektroniska produkter* att se till att förpackningarna, papperet eller de elektriska och elektroniska produkterna omfattas av ett insamlingssystem för återvinning eller återanvändning,

2. skyldighet för producenter av förpackningar för konsumtionsfärdig dryck gjorda av plast eller metall att se till att insamlingssystemen utformas så att de genom utbetalning av pant eller premie uppmuntrar att förpackningar lämnas tillbaka till systemen,

3. förbud för producenter som avses i 2 att överlåta eller saluföra förpackningar som inte ingår i ett insamlingssystem,

4. skyldighet för producenter som avses i 2 att se till att förpackningarna förses med märkning med uppgifter om insamlingssystemet,

5. tillstånd för yrkesmässig drift av ett sådant insamlingssystem som avses i 1,

6. tillstånd för yrkesmässig tappning av konsumtionsfärdig dryck i förpackningar gjorda av plast eller metall eller införsel till Sverige av konsumtionsfärdig dryck i sådana förpackningar, och

7. avgift vid införsel och annat som behövs för att säkerställa att inhemska och till Sverige införda förpackningar för konsumtionsfärdig dryck gjorda av plast eller metall kan konkurrera på lika villkor.

7 b §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för en producent att utse någon som ska fullgöra skyldigheter som producenten har i ett annat medlemsland i Europeiska unionen, och

2. att det som gäller för en producent enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 6–7 a §§ också ska gälla den som på en producents uppdrag fullgör producentens skyldigheter.

26 kap.

20 §

Om en miljöfarlig verksamhet omfattas av tillståndsplikt enligt vad som föreskrivs med stöd av 9 kap.

Om en miljöfarlig verksamhet omfattas av tillståndsplikt enligt vad som föreskrivs med stöd av 9 kap.

6 § *första stycket skall* den som utövar verksamheten varje år lämna en miljörapport till den tillsynsmyndighet som utövar tillsynen över verksamheten. Detta gäller också den som förelagts att ansöka om tillstånd enligt 9 kap. 6 § *andra stycket*. I miljörapporten *skall* redovisas de åtgärder som har vidtagits för att uppfylla villkoren i ett tillståndsbeslut och resultaten av dessa åtgärder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att en miljörapport *skall* innehålla en redovisning av verksamhetens miljöpåverkan även i annat avseende än vad som omfattas av villkoren i ett tillståndsbeslut. Även redovisning av andra uppgifter som är relaterade till balkens tillämpningsområde och mål får föreskrivas.

Även om en verksamhet inte är tillståndspliktig, får en föreskrift om skyldighet att lämna en miljörapport meddelas.

6 § *ska* den som utövar verksamheten varje år lämna en miljörapport till den tillsynsmyndighet som utövar tillsynen över verksamheten. Detta gäller också den som förelagts att ansöka om tillstånd enligt 9 kap. 6 a §. I miljörapporten *ska* redovisas de åtgärder som har vidtagits för att uppfylla villkoren i ett tillståndsbeslut och resultaten av dessa åtgärder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att en miljörapport *ska* innehålla en redovisning av verksamhetens miljöpåverkan även i annat avseende än vad som omfattas av villkoren i ett tillståndsbeslut. Även redovisning av andra uppgifter som är relaterade till balkens tillämpningsområde och mål får föreskrivas.

27 kap.

1 §⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken samt för prövning och tillsyn med anledning av EU-förordningar inom denna balks tillämpningsområde. Kommunfullmäktige får meddela föreskrifter om sådana avgifter när det gäller en kommunal myndighets verksamhet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för

1. prövning och tillsyn enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken samt för prövning och tillsyn med anledning av EU-förordningar inom denna balks tillämpningsområde, och

2. utbildning som krävs enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 14 kap.

⁷ Senaste lydelse 2010:1542.

Kommunfullmäktige får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i första stycket 1 när det gäller en kommunal myndighets verksamhet.

Regeringen får meddela föreskrifter om att en myndighet får bestämma att dess beslut om påförande av avgift enligt balken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken ska gälla omedelbart även om beslutet överklagas.

29 kap.

4 §⁸

För *otillåten miljöverksamhet* döms till böter eller fängelse i högst två åren som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. påbörjar eller bedriver en verksamhet eller vidtar en åtgärd utan tillstånd eller godkännande eller utan att ha gjort en anmälan, eller efter att ha gjort en anmälan påbörjar en verksamhet eller åtgärd utan att följa den föreskrivna tidsfrist, allt enligt vad som krävs i

a) bestämmelsen i 7 kap. 28 a § om skydd för särskilda naturområden, om verksamheten eller åtgärden inte omfattas av ett tillstånd eller en dispens enligt bestämmelserna i 9 eller 11–15 kap.,

b) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 9 kap. 6 § om miljöfarliga verksamheter,

c) bestämmelsen i 9 kap. 6 § *fjärde stycket* om anmälningspliktiga miljöfarliga verksamheter,

d) bestämmelserna i 11 kap. eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 11 kap. om vattenverksamheter,

e) bestämmelsen i 11 kap. 9 b § tredje stycket om anmälningspliktiga vattenverksamheter,

f) bestämmelsen i 11 kap. 22 § om att ta en anläggning för bortledning av grundvatten ur bruk,

g) bestämmelsen i 12 kap. 6 § eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 12 kap. 6 § om att en verksamhet eller åtgärd ska anmälas för samråd,

h) bestämmelsen i 13 kap. 12 § om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer och om att släppa ut produkter som innehåller eller består av sådana organismer på marknaden,

i) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 13 kap. 16 § om innesluten användning av genetiskt modifierade organismer,

j) bestämmelserna i artikel 56 i förordning (EG) nr 1907/2006 om förutsättningar för att få använda ett ämne som anges i bilaga XIV till den förordningen eller släppa ut ett sådant ämne på marknaden,

k) bestämmelsen i 14 kap. 4 § om införsel från ett land utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, utsläpp-

⁸ Senaste lydelse 2012:150.

ande på marknaden och användning av kemiska och biologiska bekämpningsmedel,

l) föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap. 8 § om hantering, införsel, utförsel, tillstånd, godkännande eller anmälan av kemiska produkter, biotekniska organismer eller varor,

m) bestämmelserna i 17 kap. om regeringens tillåtlighetsprövning, eller

n) bestämmelserna i artikel 28.1 i förordning (EG) nr 1107/2009 om krav på produktgodkännande av växtskyddsmedel, eller

2. i egenskap av innehavare av det tillstånd eller det beslut om tillåtlighet, godkännande eller dispens som gäller för verksamheten eller åtgärden och som har meddelats med stöd av balken, förordning (EG) nr 1907/2006 eller förordning (EG) nr 1107/2009 bryter mot ett villkor eller en bestämmelse i tillståndet eller i beslutet.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 § eller om gärningen omfattas av en föreskrift som regeringen har meddelat med stöd av 30 kap. 1 § om skyldighet att betala miljöstraffavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §⁹

Koncession får meddelas endast om det från allmän synpunkt är lämpligt att verksamheten kommer till stånd och sökanden från sådan synpunkt är lämplig att bedriva verksamheten.

Koncession får inte strida mot en detaljplan eller områdesbestämmelser. Om syftet med planen eller bestämmelserna inte motverkas, får dock mindre avvikelser göras.

Vid koncessionsprövning ska bestämmelserna i 2–4 kap. och 5 kap. 3 § miljöbalken tillämpas.

Vid prövning av bearbetningskoncession ska man därutöver tillämpa bestämmelserna i 6 kap., 9 kap. 6 c och 6 d §§ och 16 kap. 12 § första stycket 1 och 13 § miljöbalken, bestämmelserna i 1–3 kap. och 7 kap. 21–27 och 29 §§ lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet samt föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

Vid prövning av bearbetningskoncession ska man därutöver tillämpa bestämmelserna i 6 kap., 9 kap. 6 g och 6 h §§ och 16 kap. 12 § första stycket 1 och 13 § miljöbalken, bestämmelserna i 1–3 kap. och 7 kap. 21–27 och 29 §§ lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet samt föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

Bearbetningskoncession får meddelas endast om det görs sannolikt att fyndigheten kan tillgodogöras ekonomiskt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

⁹ Senaste lydelse 2010:887.

3 Ärendet och dess beredning

Bemyndiganden om elektronikavfall

Europaparlamentet och rådet har antagit direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, Celex 32012L0019). Naturvårdsverket har tagit fram en rapport (Regeringskansliets dnr 2012/3309/Ke) om de lagändringar som behöver genomföras med anledning av det omarbetade direktivet. Rapporten har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 1*. Remissvaren finns tillgängliga i Miljödepartementet (dnr M2012/3309/Ke). Rapportens lagförslag återges i *bilaga 2*.

Bemyndiganden om bekämpningsmedel

Med anledning av nya EU-regler på kemikalieområdet har Miljödepartementet tagit fram en promemoria med förslag till ändringar i miljöbalken.

Promemorians förslag innebär att regeringen bemyndigas att ta fram föreskrifter som behövs för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71, Celex 32009L0128).

Vidare innebär promemorians förslag att bestämmelserna i 14 kap. miljöbalken anpassas till två nya EU-förordningar om godkännande av bekämpningsmedel. De nya EU-förordningarna är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1, Celex 32009R1107) och Europaparlaments och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1, Celex 32012R0528).

Promemorians förslag innebär också att nya straffregler införs för överträdelser av vissa bestämmelser i nämnda EU-förordningar.

I den del promemorians förslag rör lagändringar med anledning av direktiv 2009/128/EG behandlas det inom ramen för detta lagstiftningsärende. Övriga förslag i promemorian kommer att behandlas i ett annat ärende.

Promemorians förslag har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren och en sammanställning av svaren finns tillgängliga i Miljödepartementet (dnr M2013/53/R). Promemorians lagförslag i de delar som rör lagändringar med anledning av direktiv 2009/128/EG finns i *bilaga 4*.

Följändringar

Vid beredningen av detta lagstiftningsärende har det uppmärksammats att vissa följdhänvisningar i miljöbalken och i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter behöver införas. Behovet av dessa ändringar har uppstått med anledning ett tidigare lagstiftningsärende då 9 kap. 6 § miljöbalken delades upp i flera paragrafer och 9 kap. 6 a–6 d §§ miljöbalken bytte beteckning (se prop. 2012/13:35 Nya regler för industriutsläpp).

4 Elektronikavfall

Den 4 juli 2012 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE). Direktivet ska genomföras i medlemsstaternas nationella lagstiftning senast den 14 februari 2014. Direktivet, som ersätter ett tidigare direktiv i samma ämne (direktiv 2002/96/EG), syftar till att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga eller minska de negativa följderna av generering och hantering av avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning samt minska resursanvändningens allmänna påverkan och få till stånd en effektivisering av denna användning och därigenom bidra till en hållbar utveckling.

I gällande rätt finns bestämmelser om sådana produkter i förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter. Förordningen genomför det tidigare direktivet om elektriska och elektroniska produkter. Naturvårdsverket har fått i uppdrag att föreslå de ändringar som behöver göras i svensk rätt med anledning av EU-direktivet. Naturvårdsverket har i det arbetet lämnat över en delredovisning med förslag till lagändringar (Regeringskansliets dnr 2012/3309/Ke). Delredovisningen kommer att kompletteras med förslag till ändringar på förordnings- och föreskriftsnivå.

4.1 Tillståndspliktiga insamlingssystem

Regeringens förslag: Bemyndigandet att meddela föreskrifter om skyldighet för producenter att låta produkter omfattas av ett insamlingssystem för återanvändning eller återvinning som kan förenas med tillståndskrav utökas till att även avse elektriska och elektroniska produkter.

Naturvårdsverkets förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Till skillnad från regeringens förslag innebär Naturvårdsverkets förslag att bemyndigandet även omfattar batterier.

Remissinstanserna är genomgående positiva till att det införs ett system med tillståndspliktiga insamlingssystem. Några remissinstanser anser att systemet bör samordnas med avfallsutredningens förslag om förhandsgodkända insamlingssystem.

Skälen för regeringens förslag: Insamlingen och återvinningen av elavfall har fungerat väl både vad gäller mängden insamlad och återvunnet material men också avseende hur aktörerna samarbetar med varandra. Det finns dock vissa problem som även kan ses inom andra områden med producentansvar, t.ex. när det gäller tillsyn. Enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) har Naturvårdsverket tillsyn över producentansvaret, med undantag för frågor om hur insamlingen av sådana produkter lokalt uppfyller kraven avseende utformningen och funktionen av lämpliga insamlingssystem. Dessa frågor har i stället kommunen tillsynen över. Tillsyn över hur producentansvaret uppfylls riktas mot varje enskild producent och inte mot den som för en eller flera producenters räkning driver insamlingssystemet. Med tanke på mängden producenter blir därför en effektiv tillsyn över hur insamlingen fungerar i stora delar omöjlig. Naturvårdsverket har föreslagit ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om tillståndsplikt för yrkesmässig drift av insamlingssystem för återanvändning och återvinning av elektriska eller elektroniska produkter.

Regeringen delar Naturvårdsverkets bedömning och anser att tillståndspliktiga insamlingssystem för elektriska och elektroniska produkter skulle ge ökade möjligheter till kontroll över insamlingen samt bättre förutsättningar för tillsyn. Ett tillstånd bör kunna förenas med de villkor som behövs för att systemet ska kunna fungera tillfredsställande. Sådana villkor innebär att den som har tillståndet ansvarar för hur insamlingssystemet bedrivs och fungerar. De enskilda producenternas ansvar kvarstår genom en skyldighet att se till att deras produkter omfattas av ett tillståndspliktigt insamlingssystem. I den utsträckning som produkterna omfattas av ett sådant system blir dock den som driver det en självständig aktör som tillsynsmyndigheten kan bedriva tillsyn mot.

Motsvarande bemyndigande finns i gällande rätt för förpackningar och returpapper. De skäl som anfördes till stöd för att införa det bemyndigandet gör sig även gällande för det nu aktuella bemyndigandet (se prop. 2007/08:129 s. 7 ff.).

Regeringen avser att utnyttja bemyndigandet till att meddela föreskrifter med innebörden att en ordning med tillståndspliktiga insamlingssystem för elektriska och elektroniska produkter införs.

Naturvårdsverket har i sin rapport föreslagit att bemyndigandet även ska omfatta batterier. Insamling av batterier som är avfall är emellertid en fråga som är skild från insamling av elektronikavfall och som inte heller berörs av WEEE-direktivet. Regeringen föreslår därför inte att ett sådant bemyndigande införs inom ramen för detta lagstiftningsärende.

4.2 Behöriga ombud

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för en producent att utse någon som ska fullgöra producentens skyldigheter i ett annat medlemsland i Europeiska unionen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att det som gäller för en producent enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 15 kap. 6–7 a §§ miljöbalken också ska gälla för den som på en producents uppdrag fullgör producentens skyldigheter.

Naturvårdsverkets förslag överensstämmer delvis med regeringens. Verkets förslag är utformat som ett bemyndigande för regeringen eller den regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om krav på behöriga ombud samt hur ett behörigt ombud ska fullgöra en producents skyldigheter. Verkets förslag innehåller inget bemyndigande att meddela föreskrifter om en skyldighet för svenska producenter att utse ett behörigt ombud som ska fullgöra producentens skyldigheter i ett medlemsland i Europeiska unionen där producenten inte är etablerad.

Remissinstanserna: Endast enstaka remissinstanser har lämnat synpunkter på förslaget. *Länsstyrelsen i Västra Götalands län* anser att förslaget är ändamålsenligt. *Elektronikåtervinningsföreningen* anser att Naturvårdsverket måste utreda frågan om de behöriga ombudens ansvar samt att föreningen inte kan agera behörigt ombud om detta innebär en risk för miljöstraff när utländska producenter brister i sitt ansvar.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna i EU-direktivet gäller produkter och producenter oberoende av vilken försäljningsmetod de använder. De omfattar således även producenter som använder sig av distansförsäljning och elektronisk handel. Sådana producenter ska enligt direktivet så långt som det är praktiskt möjligt ha samma skyldigheter som andra producenter så att inte andra distributionskanaler får bära de kostnader som uppkommer på grund av bestämmelserna i direktivet. Det är emellertid inte önskvärt att ställa krav på att producenterna ska vara etablerade på alla marknader där de tillhandahåller produkter. En sådan ordning skulle öka administrationen och kostnaderna för sådana producenter och skulle därmed försvåra för en väl fungerande inre marknad. Medlemsstaterna ska enligt direktivet i stället ge sådana producenter en möjlighet att utse ett behörigt ombud som ska se till att producentens ansvar enligt direktivet i en medlemsstat där producenten inte är etablerad uppfylls. Enligt direktivet ska även medlemsstaterna se till att en producent som är etablerad i en medlemsstat och som tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter till en annan medlemsstat där producenten inte är etablerad ska utse ett behörigt ombud.

Naturvårdsverket anförde i sin rapport att de bestämmelser om behöriga ombud som är nödvändiga enligt direktivet till största delen kan genomföras i svensk rätt med det nuvarande bemyndigandet i 15 kap. 28 § miljöbalken som avser bestämmelser som införs för att uppfylla skyldig-

heter som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Naturvårdsverket föreslog dock, som ett komplement, ett nytt bemyndigande. Förslaget innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav som kan ställas på ombud som utses att fullgöra en producents skyldigheter samt hur ombudet ska fullgöra producentens skyldigheter.

Det är lämpligt att de bestämmelser som enligt direktivet krävs i fråga om ombud för producenterna genomförs på samma regelnivå som övriga bestämmelser om producentansvar. Bemyndigandena i miljöbalken bör därför kompletteras. Det bör på ett tydligt sätt framgå att föreskrifter som meddelas för att genomföra direktivets krav angående behöriga ombud ska ha den innebörden att samma krav som kan ställas på en producent även kan ställas på den som på en producents uppdrag fullgör producentens skyldigheter. Det innebär t.ex. möjlighet att kunna bedriva tillsyn och rikta föreläggande och sanktioner mot det behöriga ombudet i samma utsträckning som det går att göra det mot producenten. Skyldigheter som ett behörigt ombud ska fullgöra för producentens räkning kan t.ex. innefatta att upprätta lämpliga insamlingssystem, att finansiera insamling, återvinning och bortskaffande av avfall samt uppfylla krav på registerhållning och informationsgivning.

Enligt EU-direktivet ska varje medlemsstat även se till att en producent som är etablerad på dess territorium, och som tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter i en medlemsstat där den inte är etablerad, utser ett behörigt ombud som ska säkerställa att producentens skyldigheter enligt direktivet uppfylls i det medlemslandet. För att tillgodose direktivets krav i detta avseende bör ett nytt bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter med det innehållet införas i miljöbalken. De svenska bestämmelserna kommer i denna del att innebära endast en skyldighet att se till att det finns ett ombud i det andra landet. De skyldigheter som ombudet behöver uppfylla i det andra landet regleras i de nationella bestämmelser som det landet antar för att genomföra direktivet.

Elektronikåtervinningsföreningen anför att de inte kan agera behörigt ombud om detta innebär en risk för miljöstraff när utländska producenter brister i sitt ansvar. Förslaget innebär dock ingen skyldighet för en aktör att agera som behörigt ombud. Om en producent vill utse en viss aktör som behörigt ombud görs det genom ett civilrättsligt avtal mellan parterna.

5 Bekämpningsmedel

5.1 Bemyndiganden om kontroll och dispenser

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om kontroll av utrustning för spridning av bekämpningsmedel.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana undantag från förbudet mot spridning av bekämpningsmedel från luftfartyg som det finns synnerliga skäl för. Nuvarande bemyndiganden i 14 kap. miljöbalken att ge dispens från förbudet mot spridning av bekämpningsmedel från luftfartyg samt dispens från kravet på godkännande av bekämpningsmedel tas bort.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens men har en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: *Stockholms kommun* och *Sveriges kommuner och landsting* anser att det i 14 kap. 9 § miljöbalken tydligt bör framgå att en berörd kommun ska ges tillfälle att yttra sig innan dispens ges och att kommunen kan motsätta sig spridning i ett område som har betydelse för friluftslivet, naturvården, den lokala befolkningens trivsel eller något annat kommunalt intresse. *Hushållningssällskapens förbund* anser att det i 14 kap. miljöbalken bör anges vilka förutsättningar som gäller för att få ge dispens från förbudet mot spridning från luftfartyg.

Skälen för regeringens förslag

Krav på kontroll av utrustning för spridning av bekämpningsmedel

Krav på kontroll av utrustning som används för spridning av bekämpningsmedel finns i artikel 8 i direktiv 2009/128/EG. Direktivet tillämpas för närvarande endast på växtskyddsmedel. Enligt skälen till direktivet förutses dock en utvidgning av tillämpningsområdet till att även omfatta biocidprodukter. Enligt direktivet ska medlemsstaterna se till att utrustning för spridning av bekämpningsmedel kontrolleras med jämna mellanrum, minst vart femte år fram till år 2020 och därefter minst vart tredje år, och att åtminstone en kontroll av utrustning för spridning av bekämpningsmedel ska ha genomförts senast i november 2016. Efter den tidpunkten får utrustning för spridning av bekämpningsmedel användas endast om utrustningen har kontrollerats. Direktivet medger olika tidsplaner och olika intervall mellan kontrollerna för viss utrustning samt att handhållen utrustning och ryggburna sprutor undantas från kravet på kontroll.

I Sverige finns sedan många år ett väl fungerande frivilligt system för funktionstest av utrustning som används för spridning av växtskyddsmedel, vilket bedöms uppfylla kraven i direktivet. Funktionstesterna utförs av privata företag. Företag som åtar sig att utföra funktionstest av lantbrukssprutor och fläktsprutor kan få ett visst bidrag för inköp av testutrustning enligt förordningen (1987:1179) om statsbidrag till företag som

utför funktionstest av lantbruksmaskiner. En förutsättning för bidrag enligt förordningen är att utföraren av testet har godkänts av Statens jordbruksverk. För att godkännas av Jordbruksverket krävs i dag att testutförare genomgår en utbildning. Reparation av enklare fel i utrustningen kan utföras av testföraren i samband med funktionstestet. Funktionstestaren kan även lämna information och rådgivning till sprutföraren, exempelvis om hur sprutan ska kalibreras.

För att säkerställa att all utrustning som används efter november 2016 har kontrollerats, bör det frivilliga systemet göras om till ett obligatoriskt system. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om detta. En ny bestämmelse med denna innebörd bör tas in i 14 kap. 8 §.

Regeringen avser att använda bemyndigandet för att meddela föreskrifter som utgår från det befintliga systemet för kontroll av utrustning. Även i fortsättningen kommer således utrustningen att kontrolleras av privata företag. Föreskrifterna kommer att innebära att testutförarna ska ha anmält sin verksamhet till Jordbruksverket och att testerna ska genomföras i enlighet med föreskrifter som Jordbruksverket bemyndigas att ta fram. Vidare kommer föreskrifterna att innehålla krav på vilka kunskaper som en testutförare måste ha för att få utföra kontroll av utrustning. Jordbruksverket kommer att erbjuda utbildning till testutförarna så att de ska kunna uppfylla kunskapskraven.

Efter genomfört test ska den som har utfört kontrollen utfärda ett protokoll samt i protokollet ange om utrustningen överensstämmer med gällande föreskrifter och, om så inte är fallet, skälen för detta. Protokollet ska lämnas till den som äger utrustningen. Användaren av utrustningen måste, för att få använda den, kunna visa att utrustningen har kontrollerats vid ett tillfälle som inte ligger längre än tre år tillbaka i tiden och att kontrollen är utförd av någon som är anmäld hos Statens jordbruksverk.

De föreskrifter som regeringen avser att meddela med stöd av bemyndigandet bedöms inte innebära att funktionstesterna utför myndighetsutövning mot enskild. Testerna kommer alltså inte att ges rätt att meddela förelägganden eller förbud som rör användningen av utrustningen. Det faller på de ordinarie tillsynsmyndigheterna att meddela sådana förelägganden inom ramen för sin tillsyn.

Undantag från förbudet att sprida bekämpningsmedel från luftfartyg

Av artikel 9 i direktiv 2009/128/EG följer att medlemsstaterna ska se till att flygbesprutning med växtskyddsmedel förbjuds. Flygbesprutning får dock tillåtas under förutsättning att det inte finns några fungerande alternativ, att de växtskyddsmedel som ska användas har godkänts av medlemsstaten för flygbesprutning, att den operatör som utför flygbesprutningen har ett utbildningsbevis, att det företag som ansvarar för flygbesprutningen är godkänt av ansvarig myndighet samt att flygplanet är utrustat med bästa tillgängliga teknik för att minska vindavdrift. Därutöver krävs att särskilda riskhanteringsåtgärder vidtas för att säkerställa att det inte uppstår några skadliga effekter på närvarande personers hälsa i de fall det område som ska besprutas ligger i nära anslutning till områden som är tillgängliga för allmänheten.

I Sverige finns sedan lång tid ett förbud mot spridning av bekämpningsmedel från luftfartyg i 14 kap. 7 § första stycket miljöbalken. Förbudet gäller både växtskyddsmedel och biocidprodukter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 14 kap. 9 § miljöbalken ge dispens från förbudet, om det finns synnerliga skäl. Kemikalieinspektionen, som hanterade ansökningar om dispens till och med år 2011 och Naturvårdsverket, som har hanterat dispensansökningar därefter, har varit restriktiva med att ge dispenser. Dispens från förbudet har bland annat getts i fråga om spridning av bekämpningsmedel i områden som har varit svårtillgängliga och där alternativa metoder för spridning inte har varit tillgängliga. Ett exempel från senare år rör spridning från helikopter av ett biologiskt bekämpningsmedel för bekämpning av stickmyggor i Nedre Dalälven.

När det gäller spridning av växtskyddsmedel från luftfartyg kan dispens bara ges om förutsättningarna i artikel 9 i direktiv 2009/128/EG är uppfyllda. Det är inte lämpligt att i 14 kap. miljöbalken närmare ange vilka dessa förutsättningar är. Detta dels på grund av att villkoren är textmässigt omfattande, dels på grund av att förutsättningarna för dispens inte är desamma för växtskyddsmedel och biocidprodukter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om sådana undantag som det finns synnerliga skäl för. Ett bemyndigande med ett sådant innehåll bör tas in i 14 kap.

Regeringen avser att med stöd av det nya bemyndigandet meddela föreskrifter om dispens från förbudet i 7 § första stycket som, i fråga om spridning av växtskyddsmedel, är förenliga med de villkor som anges i artikel 9 i direktiv 2009/128/EG. Regeringen avser inte att ändra förutsättningarna för att ge dispens i fråga om spridning av biocidprodukter från luftfartyg. Liksom i dag bör dispens i fråga om spridning av biocidprodukter från luftfartyg ges, om det finns synnerliga skäl.

Det nya bemyndigandet bör införas i 14 kap. 8 § miljöbalken. Eftersom regeringen i 8 § får rätt att meddela föreskrifter om undantag från förbudet mot spridning av bekämpningsmedel från luftfartyg kan bemyndigandet att ge dispens från samma förbud i 9 § tas bort. Regler om dispens kan nämligen tas in i regeringens föreskrifter om undantag. Med den lagtekniska utformning som har valts tillmötesgå de synpunkter som har framförts av Stockholms kommun och Sveriges kommuner och lands-ting.

Dispens från kravet på godkännande i 14 kap. 4 § miljöbalken

I 14 kap. 4 § miljöbalken finns ett krav på godkännande för att få släppa ut bekämpningsmedel på marknaden och använda bekämpningsmedel. I 14 kap. 8 § 5 bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om sådana undantag från kravet på godkännande som det finns särskilda skäl för. Därutöver finns ett bemyndigande i 14 kap. 9 § första stycket 1 för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att ge dispens från kravet på godkännande, om det finns synnerliga skäl.

Normgivningsbemyndigandet i 14 kap. 8 § första stycket 5 ger en rätt att meddela föreskrifter om dispens från kravet på godkännande i enskilda fall. Regeringen har med stöd av bemyndigandet bl.a. i förordningen

(2000:338) om biocidprodukter föreskrivit att Kemikalieinspektionen får meddela föreskrifter om undantag eller i det enskilda fallet ge dispens från kravet på godkännande i fråga om vissa biocidprodukter och i fråga om användning för vissa ändamål. Eftersom normgivningsbemyndigandet i 8 § första stycket 5 innefattar en rätt att meddela föreskrifter om dispens från kravet på godkännande av bekämpningsmedel är bemyndigandet i 14 kap. 9 § första stycket 1 obehövligt. Det bemyndigandet bör därför tas bort.

5.2 Bemyndigande om avgift för utbildning

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för utbildning som krävs enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 14 kap. miljöbalken.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har tillstyrkt eller inte haft något att erinra mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt direktiv 2009/128/EG ska medlemsstaterna se till att alla yrkesmässiga användare, distributörer och rådgivare har tillgång till lämplig utbildning. Utbildningen ska styrka tillräckliga kunskaper i de ämnen som anges i bilaga 1 till direktivet. Medlemsstaterna ska senast den 26 november 2013 ha infört ett system för utbildningsbevis för dessa aktörer. Kunskaperna ska ha förvärvats genom deltagande i utbildning eller på andra sätt.

För distributörer gäller att de ska ha tillräckligt med anställda som har ett utbildningsbevis. Dessa personer ska, enligt direktivet, finnas tillgängliga vid försäljningen för att ge kunder lämplig information om användning av bekämpningsmedel och hälso- och miljörisker vid användningen m.m. Detta krav ska enligt direktivet vara uppfyllt senast den 26 november 2015.

Enligt svenska regler krävs tillstånd för att yrkesmässigt använda växtskyddsmedel som hänförs till klass 1 och särskild kunskap för att hantera växtskyddsmedel som hänförs till klass 2. Klassindelningen görs av Kemikalieinspektionen i samband med godkännandet av medlet. Växtskyddsmedel som hänförs till klass 1 är medel som har särskilt farliga egenskaper, vilket gör att användningen av dem är förenade med särskilda risker. En förutsättning för att få tillstånd att använda medel i klass 1 är att användaren uppfyller vissa kunskapskrav. Växtskyddsmedel som hänförs till klass 2 är medel som inte är så farliga att de hänförs till klass 1 men som av andra skäl, exempelvis medlets sammansättning eller beredningsform, endast bör hanteras av användare som uppfyller vissa kunskapskrav. Av föreskrifter meddelade av Statens jordbruksverk följer att den som har gått en s.k. behörighetsutbildning som anordnas av länsstyrelserna, Jordbruksverket eller Skogsstyrelsen anses uppfylla kunskapskraven. Utbildningarna riktar sig till yrkesmässiga användare, men är öppna även för rådgivare och distributörer.

I dag måste inte den som överlåter växtskyddsmedel ha anställda på plats som har genomgått utbildning om användning av växtskyddsmedel och om hälso- och miljörisker vid användningen. För att uppfylla direktivets krav måste minst en anställd hos en överlåtare av växtskyddsmedel ha genomgått utbildning om användning av växtskyddsmedel och om hälso- och miljörisker. För distributörer blir kravet i det närmaste obligatoriskt och ett stort antal personer kommer att behöva gå en utbildning de närmaste åren. De myndigheter som genomför utbildningar om användning av växtskyddsmedel och om hälso- och miljörisker vid användningen bör ha rätt att ta ut en avgift för utbildningen som motsvarar myndighetens kostnader.

Direktiv 2009/128/EG innehåller krav på att utrustning för spridning av bekämpningsmedel ska kontrolleras. Som anges i föregående avsnitt kommer nya föreskrifter att innehålla krav på vilka kunskaper som en testutförare måste ha för att få utföra sådana kontroller. Jordbruksverket kommer att erbjuda utbildning till testutförarna så att de ska kunna anses uppfylla kunskapskraven. Jordbruksverket bör ha rätt att ta ut en avgift för utbildningen som motsvarar myndighetens kostnader

En ny bestämmelse bör därför tas in i 27 kap. 1 § miljöbalken som bemyndigar regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgift för utbildning som krävs enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 14 kap. miljöbalken.

6 Följdändringar med anledning av tidigare lagstiftningsarbeten

Regeringens förslag: Följdändringar görs med anledning av ett tidigare lagstiftningsärende då 9 kap. 6 § miljöbalken delades upp i flera paragrafer och 9 kap. 6 a–6 d §§ miljöbalken bytte beteckning. En följdändring görs även i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter.

Skälen för regeringens förslag: Några följdändringar behövs med anledning av antagandet av prop. 2012/13:35 Nya regler för industriutsläpp (bet. 2012/13:MJU, rskr. 2012/13:101). Genom att 9 kap. 6 § miljöbalken har delats upp i flera paragrafer och att 9 kap. 6 a–d §§ har bytt beteckning bör hänvisningar till de aktuella paragraferna uppdateras. nödvändiga.

Följande hänvisningar mellan olika paragrafer i miljöbalken ändras. I 2 kap. 6 § görs ett tillägg så att det hänvisas till sådan prövning av verksamheter som kan ske på grund av 9 kap. 6 a § och 6 b §. I 6 kap. 4 § ändras hänvisningen från 9 kap. 6 § till 9 kap. 6 a §. Även i 26 kap. 20 § görs följdändringar, bl.a. så att hänvisning till 9 kap. 6 § andra stycket ändras till 9 kap. 6 a §. Hänvisningen till 9 kap. 6 § fjärde stycket i 29 kap. 4 § 1 c ändras till 9 kap. 6 c §. En följdändring görs även i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter genom att hänvisningen i 7 § till 9 kap. 6 c och d §§ ändras till 9 kap. 6 g och h §§.

7 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2014.

Naturvårdsverkets rapport innehåller inget förslag i dessa delar.

Promemorians förslag innebär ikraftträdande den 1 september 2013.

Remissinstanserna har inte haft några synpunkter i denna del.

Skälen för regeringens förslag: EU-direktivet om elektrisk och elektronisk utrustning ska vara genomfört i nationell lagstiftning senast den 14 februari 2014. Lagändringarna i 15 kap. miljöbalken som avser dessa delar bör därför träda i kraft senast den dagen. Ändringarna i 14 och 27 kap. miljöbalken bör träda i kraft så snart som möjligt för att skyldigheterna enligt direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel ska kunna uppfyllas. Ändringarna i 29 kap. miljöbalken samt i lagen om ändring i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter är följdändringar med anledning av tidigare lagstiftningsarbete och bör träda i kraft så snart som möjligt.

8 Konsekvenser

Regeringen har föreslagit att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ges möjlighet att meddela föreskrifter om skyldighet för producenter av elektriska och elektroniska produkter att se till att produkterna omfattas av ett insamlingssystem för återvinning eller återanvändning. Regeringen har även föreslagit att ett bemyndigande införs om att regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för en producent att utse någon som ska fullgöra producentens skyldigheter. Det bakomliggande EU-direktivet ställer nya krav på medlemsstaterna och berörda aktörer. De nya kraven kommer huvudsakligen att genomföras på förordnings- eller föreskriftsnivå. För detta ändamål behöver dock två nya bemyndiganden införas i 15 kap. miljöbalken. Bemyndigandena i sig ger inte några direkta konsekvenser utan sådana uppstår först om dessa utnyttjas. Förslaget bedöms således inte påverka statens finanser eller i övrigt medföra direkta konsekvenser för berörda aktörer.

Regeringen har föreslagit att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om kontroll av utrustning som används för spridning av bekämpningsmedel samt föreskrifter om undantag från förbudet mot spridning av bekämpningsmedel från luftfartyg. Med sådana föreskrifter ska säkerställas dels att dispenser från förbudet mot besprutning med luftfartyg i 14 kap. miljöbalken är förenliga med kraven i direktivet 2009/128/EG, dels att utrustning som används för spridning av växtskyddsmedel har kontrolleras senast i november 2016, vilket är ett krav i direktivet. Regeringen har vidare föreslagit

att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndighets kostnad för utbildning som krävs enligt 14 kap. miljöbalken. Bemyndigandena i sig ger inte några direkta konsekvenser utan sådana uppstår först när de utnyttjas. Förslaget bedöms således inte påverka statens finanser eller i övrigt medföra direkta konsekvenser för berörda aktörer.

9 Författningskommentarer

9.1 Förslaget till lag om ändring i miljöbalken

2 kap. 6 §

I *andra stycket* görs en följdändring med anledning av antagandet av prop. 2012/13:35 Nya regler för industriutsläpp (bet. 2012/13:MJU, rskr. 2012/13:101). Då möjligheten för tillsynsmyndigheten att förelägga en verksamhetsutövare att ansöka om tillstånd flyttats från 9 kap. 6 § andra stycket till 9 kap. 6 a § och möjligheten för verksamhetsutövaren att frivilligt ansöka om tillstånd flyttats från 9 kap. 6 § tredje stycket till 9 kap. 6 b § bör hänvisningen i 2 kap. 6 § utökas till att gälla 9 kap. 6, 6 a och 6 b §§.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.

6 kap. 4 §

I *första stycket* 2 b görs en följdändring med anledning av antagandet av prop. 2012/13:35 Nya regler för industriutsläpp (bet. 2012/13:MJU, rskr. 2012/13:101). Då möjligheten för tillsynsmyndigheten att förelägga en verksamhetsutövare att ansöka om tillstånd flyttats från 9 kap. 6 § andra stycket till 9 kap. 6 a § bör hänvisningen i 6 kap. 4 § avse 9 kap. 6 a §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.

14 kap. 8 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter och biotekniska organismer.

I paragrafens första stycke införs en ny *sjunde punkt* och en ny *elfte punkt*.

Genom den nya *sjunde punkten* bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om sådana undantag från förbudet i 7 § första stycket som det finns synnerliga skäl för. Regeringen avser att med stöd av det nya bemyndigandet meddela föreskrifter om sådana dispenser från förbudet som i fråga om spridning av växtskyddsmedel är förenliga med de villkor som anges i artikel 9 i direktiv 2009/128/EG. Regeringen avser inte att ändra förutsättningarna för att ge dispens i fråga om spridning av biocidprodukter från luftfartyg. Liksom tidigare får dispens ges i fråga om spridning av sådana produkter från luftfartyg om det finns synnerliga skäl.

Genom den nya *punkten 11* får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att meddela föreskrifter om kontroll av utrustning som är avsedd för spridning av bekämpningsmedel. Regeringen avser att använda bemyndigandet för att meddela de föreskrifter som krävs för att genomföra kraven på kontroll av utrustning som används för spridning av växtskyddsmedel i direktiv 2009/128/EG.

Nuvarande sjunde, åttonde och nionde punkterna placeras efter den nya sjunde punkten, dvs. som *åttonde, nionde och tionde punkterna*. Till följd av ändringen flyttas sammanbindningsordet ”och” i slutet av nuvarande *första stycket 8* till slutet av *första stycket 10*.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.1.

14 kap. 9 §

Paragrafen ändras genom att nuvarande *första stycket punkterna 1 och 2* tas bort.

De nuvarande bemyndigandena i *punkterna 1 och 2* är obehövliga eftersom bemyndigandena i 8 § första stycket 5 och 7 omfattar rätt att meddela föreskrifter om dispens.

I övrigt görs i paragrafen följdändringar till den nu beskriva ändringen.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.1.

15 kap. 7 a §

Paragrafen ändras genom att bemyndigandet för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om skyldighet att omfattas av ett insamlingssystem för återanvändning och återvinning i *punkten 1* utökas till att även omfatta producenter av elektriska och elektroniska produkter. Ändringen får även till följd att punkten 5 blir tillämplig på sådana insamlingssystem vilket innebär att föreskrifter kan meddelas om tillstånd för yrkesmässig drift av dessa. Paragrafen är i övrigt oförändrad (se prop. 2002/03:117, s. 95.)

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 4.1.

15 kap. 7 b §

Paragrafen är ny. I *punkten 1* finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om skyldighet för en producent att utse någon som ska fullgöra skyldigheter som producenten har i ett annat medlemsland i Europeiska unionen. Hur sådana skyldigheter utformas bestäms i nationell lagstiftning i respektive medlemsland.

I *punkten 2* finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter att det som gäller för en producent enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 6–7 a §§ också ska gälla den som på en producents uppdrag fullgör producentens skyldigheter. Sådana föreskrifter kan t.ex. innehålla skyldighet att se till att avfall samlas in, transporteras bort, återvinns, återanvänds eller bortskaffas på visst sätt. Andra exempel är skyldighet att lämna uppgifter samt att se till att produkter omfattas av ett tillståndspliktigt insamlings-system.

Av paragrafen framgår att producentens ansvar kvarstår även om ett ombud har utsetts för att fullgöra producentens ansvar. Såväl producenten som ombudet kan således hållas ansvariga för att producentens skyldigheter uppfylls.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 4.2.

26 kap. 20 §

I *första stycket* görs en följdändring med anledning av antagandet av prop. 2012/13:35 Nya regler för industriutsläpp (bet. 2012/13: MJU, rskr. 2012/13:101). Första meningen ändras genom att orden ”första stycket” stryks efter 9 kap. 6 § eftersom det som tidigare var första stycket är det enda som kvarstår i paragrafen. Då möjligheten för tillsynsmyndigheten att förelägga en verksamhetsutövare att ansöka om tillstånd flyttats från 9 kap. 6 § andra stycket till 9 kap. 6 a § bör hänvisningen i andra meningen avse 9 kap. 6 a §.

Paragrafen behandlas i avsnitt 6.

27 kap. 1 §

Paragrafen ändras genom att ett nytt bemyndigande införs i *första stycket*. För att underlätta läsningen delas bemyndigandena i första stycket upp i två punkter.

Det nya bemyndigandet i *punkten 2* innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får rätt att meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för utbildning som krävs enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 14 kap. Krav på utbildning finns i dag för användare av vissa växtskyddsmedel. För att genomföra direktiv 2009/128/EG avser regeringen att meddela föreskrifter om krav på utbildning för distributörer av växtskyddsmedel och för den som utför kontroller av utrustning som används för spridning av växtskyddsmedel. Med stöd av det nya bemyndigandet får regeringen, eller den myndighet som regeringen utser, rätt att meddela föreskrifter om avgift för sådan utbildning.

I övrigt görs i paragrafen följdändringar till den nu beskrivna ändringen. Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.2.

29 kap. 4 §

I *första stycket* 1 c görs en följdändring med anledning av antagandet av prop. 2012/13:35 Nya regler för industriutsläpp (bet. 2012/13:MJU, rskr. 2012/13:101). Bestämmelsen om att en anmälningsskyldig verksamhet tidigast får påbörjas sex veckor efter det att anmälan gjorts har flyttats från 9 kap. 6 § fjärde stycket till 9 kap. 6 c § miljöbalken.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter

7 §

I fjärde stycket görs en följdändring med anledning av antagandet av prop. 2012/13:35 Nya regler för industriutsläpp (bet. 2012/13:MJU, rskr. 2012/13:101). Ändringen innebär att hänvisningen till 9 kap. 6 c och d §§ ändras till 9 kap. 6 g och h §§.

Förteckning över remissinstanserna för Naturvårdsverkets rapport om elektronikavfall

Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen, Nacka tingsrätt, Mark- och miljödomstolen, Kammarrätten i Göteborg, Åklagarmyndigheten, Kommerskollegium, Försvarsmakten, Läke-medelsverket, Tullverket, Statskontoret, Länsstyrelserna i Gävleborgs, Kronobergs, Norrbottens, Väster-norrlands och Västra Götalands län, Kemikalieinspektionen, Konkurrens-verket, Tillväxtverket, Statens energimyndighet, Konsumentverket, Arboga, Bollnäs, Eskilstuna, Falu, Gotlands, Göteborgs, Halmstads, Karlskrona, Karlstads, Kiruna, Linköpings, Malmö, Stockholms, Umeå, Värnamo, Västervik och Åre kommuner, Sveriges Kommuner och Lands-ting, Naturskyddsföreningen, Svensk Handel, Svenskt Näringsliv, AB Electrolux, Avfall Sverige, Belysningsbranschen, Boliden AB, Bransch-kansliet, Dell AB, ElektronikBranschen, Elektronikåtervinningsföre-ningen, El-Kretsen i Sverige AB, Ericsson AB, Greenpeace, Regelrådet, SIS, Swedish Standards Institute, Stena Metall AB, Svensk Dagligvaru-handel, Svensk Elektronik, Sveriges Elgrossister, SEG, Sveriges Konsu-menter, SWEDAC, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, Teknikföretagen, Världsnaturfonden WWF, Återvinningsindustrierna.

Lagförslag i Naturvårdsverkets rapport om elektronikavfall

15 kap. miljöbalken

Gällande lydelse

7 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för producenter av förpackningar och av papper för tidningar, tidskrifter, direktreklam, kataloger eller andra liknande pappersprodukter att se till att förpackningarna eller papperet omfattas av ett insamlingssystem för återvinning eller återanvändning,

2. skyldighet för producenter av förpackningar för konsumtionsfärdig dryck gjorda av plast eller metall att se till att insamlingssystemen utformas så att de genom utbetalning av pant eller premie uppmuntrar att förpackningar lämnas tillbaka till systemen,

3. förbud för producenter som avses i 2 att överlåta eller saluföra förpackningar som inte ingår i ett insamlingssystem,

4. skyldighet för producenter som avses i 2 att se till att förpackningarna förses med märkning med uppgifter om insamlingssystemet,

5. tillstånd för yrkesmässig drift av ett sådant insamlingssystem som avses i 1,

6. tillstånd för yrkesmässig tappning av konsumtionsfärdig dryck i förpackningar gjorda av plast eller

Föreslagen lydelse

7 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för *producenter enligt 6§* att se till att *produkterna* omfattas av ett insamlingssystem för återvinning eller återanvändning,

alternativt

1. skyldighet för producenter av förpackningar, papper för tidningar, tidskrifter, direktreklam, kataloger eller andra liknande pappersprodukter, *batterier* samt *elektriska och elektroniska produkter* att se till att *produkterna* omfattas av ett insamlingssystem för återvinning eller återanvändning,

2. skyldighet för producenter av förpackningar för konsumtionsfärdig dryck gjorda av plast eller metall att se till att insamlingssystemen utformas så att de genom utbetalning av pant eller premie uppmuntrar att förpackningar lämnas tillbaka till systemen,

3. förbud för producenter som avses i 2 att överlåta eller saluföra förpackningar som inte ingår i ett insamlingssystem,

4. skyldighet för producenter som avses i 2 att se till att förpackningarna förses med märkning med uppgifter om insamlingssystemet,

5. tillstånd för yrkesmässig drift av ett sådant insamlingssystem som avses i 1,

6. tillstånd för yrkesmässig tappning av konsumtionsfärdig dryck i förpackningar gjorda av plast eller

metall eller införsel till Sverige av konsumtionsfärdig dryck i sådana förpackningar, och

7. avgift vid införsel och annat som behövs för att säkerställa att inhemska och till Sverige införda förpackningar för konsumtionsfärdig dryck gjorda av plast eller metall kan konkurrera på lika villkor.

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hanteringen av avfall. Regeringen får överlåta åt kommunerna att meddela sådana föreskrifter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för kommunerna att lämna information om hanteringen av avfall och om innehållet i avfallsplanerna.

metall eller införsel till Sverige av konsumtionsfärdig dryck i sådana förpackningar,

7. avgift vid införsel och annat som behövs för att säkerställa att inhemska och till Sverige införda förpackningar för konsumtionsfärdig dryck gjorda av plast eller metall kan konkurrera på lika villkor *och*

7 b § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. krav på sådana ombud som i enlighet med vad som särskilt föreskrivits utses att fullgöra producentens skyldigheter enligt föreskrifter som meddelats med stöd av detta kapitel.

2. hur ett ombud ska fullgöra producentens skyldigheter som avses i 1

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hanteringen av avfall. Regeringen får överlåta åt kommunerna att meddela sådana föreskrifter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för kommunerna att *inhämta och* lämna information om hanteringen av avfall, *de system för insamling av avfall som omfattas av föreskrifter som meddelats med stöd av 6 § och* om innehållet i avfallsplanerna.

20 a § Om det behövs av återanvändnings- eller återvinnings-skäl eller andra hälso- eller miljöskäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om skyldighet för producenter, kommuner eller andra som samlar in avfall som omfattas av producentansvar enligt föreskrifter som meddelats med

stöd av 6 § att ge den som i yrkesmässig verksamhet avser att förbereda insamlat avfall för återanvändning tillträde till insamlingsplatser.

Förteckning över remissinstanser för promemorian om bekämpningsmedel

Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen), Hovrätten för Västra Sverige, Nacka tingsrätt (Mark- och miljödomstolen), Göteborgs tingsrätt, Domstolsverket Åklagarmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Socialstyrelsen, Havs- och vattenmyndigheten, Försvarets materielverk, Statens jordbruksverk, Konsumentverket, Livsmedelsverket, Arbetsmiljöverket, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Statens folkhälsoinstitut, Läkemedelverket, Naturvårdsverket, Boverket, Kommerskollegium, Kemikalieinspektionen, Smittskyddsinstitutet, Statens Veterinärmedicinska anstalt, Skogsstyrelsen, Sveriges lantbruksuniversitet, Riksantikvarieämbetet, Giftinformationscentralen vid Läkemedelverket, Sveriges kommuner och landsting (SKL), Arbetsgivarverket, Svenskt vatten, länsstyrelserna i Gotlands, Skåne och Västra Götalands län, Avesta, Finspångs, Gnesta, Gotlands, Göteborgs, Haparanda, Kungälv, Landskrona, Malmö, Malung-Sälens, Mora, Motala, Mullsjö, Norrtälje, Sollefteå, Stenungsunds, Stockholms, Strömsunds, Sundsvalls, Svedala, Tierps, Torsby, Tyresö, Uppsala, Växjö, Älvkarleby och Ängelholms kommuner, Näringslivets regelnämnd (NNR), Regelrådet, Sveriges advokatsamfund, Svenskt näringsliv, Svensk handel, Sveriges konsumenter, Kemisk-Tekniska Leverantörförbundet (KTF), Plast- & Kemiföretagen (P&K), Läkemedelsindustriföreningen (LIF), Bransch-föreningen för industriell och institutionell hygien (IIH), Svenskt växtskydd, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF), Lantbrukarnas Riksförbund Skogsägarna, Skogsindustrierna, Sveaskog, Bergvik skog AB, Svenska Naturskyddsföreningen, Världsnaturfonden (WWF), Hushållningssällskapens förbund.

Lagförslag i promemorian om bekämpningsmedel

Förslag till lag om ändring i miljöbalken (1998:808)

Härigenom föreskrivs i fråga om miljöbalken att 14 kap. 8 och 9 §§ samt 27 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

8 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela

1. föreskrifter om hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor i frågor som avses i 2 kap. 2–4 §§,

2. föreskrifter som behövs från hälso- eller miljöskyddssynpunkt om krav på tillstånd eller godkännande för hantering, införsel och utförsel av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara,

3. föreskrifter om särskilda villkor som behövs från hälso- eller miljöskyddssynpunkt för hantering, införsel och utförsel av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara,

4. föreskrifter om förbud som är av särskild betydelse från hälso- eller miljöskyddssynpunkt mot hantering, införsel och utförsel av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara,

5. föreskrifter om sådana undantag från kravet på godkännande i 4 § som det finns särskilda skäl för,

5. föreskrifter om sådana undantag från kravet på godkännande i 6 § som det finns särskilda skäl för,

6. föreskrifter om krav på anmälan innan ett bekämpningsmedel saluhålls eller används,

7. föreskrifter om införsel, överlåtelse och förbränning av bränsle, handel med bränsle samt bränsles egenskaper och kvalitet som behövs för att motverka utsläpp i luften av ämnen som kan medföra olägenhet för människors hälsa eller miljön,

8. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor, *och*

8. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor,

9. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om att på marknaden släppa ut, tillhandahålla eller ta i drift utrustning som

9. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om att på marknaden släppa ut, tillhandahålla eller ta i drift utrustning som

är avsedd för hantering av kemiska produkter eller biotekniska organismer.

är avsedd för hantering av kemiska produkter eller biotekniska organismer, och

10. föreskrifter som behövs till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen om kontroll av utrustning som är avsedd för spridning av bekämpningsmedel.

Föreskrifter om varor enligt första stycket 1, 2, 3, 4 eller 8 får meddelas endast i fråga om varor som på grund av sitt innehåll av en kemisk produkt eller på grund av att de har behandlats med en kemisk produkt kan befaras medföra skada på människor eller miljön eller andra intressen som skyddas genom denna balk.

Regeringen får överlåta åt en kommun att meddela sådana föreskrifter som avses i första stycket 7.

9 §¹⁰

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i det enskilda fallet ge dispens från

1. kravet på godkännande i 4 §, om det finns synnerliga skäl,

2. förbudet i 7 § första stycket, om det finns synnerliga skäl, och

3. förbuden i 7 § andra stycket, om det

a) behövs för vetenskaplig prövning, eller

b) med hänsyn till skogsmarkens läge och beskaffenhet, skogsbeståndets sammansättning, spridningens inverkan på livsbetingelserna för växt- och djurlivet och andra allmänna intressen inte rimligen går att genom röjning med mekaniska metoder tillgodose kravet om återväxt av skog i 6 § skogsvårdslagen (1979:429).

En dispens enligt första stycket får förenas med krav på anmälan innan produkten eller organismen saluhålls eller används.

En dispens enligt första stycket 3 b får inte ges i fråga om spridning i ett område som har betydelse för friluftslivet, naturvården, den lokala befolkningens

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. sådana undantag från förbudet i 9 § första stycket som det finns synnerliga skäl för, och

2. undantag från förbuden i 9 § andra stycket, om

a) det behövs för vetenskaplig prövning, eller

b) om det med hänsyn till skogsmarkens läge och beskaffenhet, skogsbeståndets sammansättning, spridningens inverkan på livsbetingelserna för växt- och djurlivet och andra allmänna intressen inte rimligen går att genom röjning med mekaniska metoder tillgodose kravet om återväxt av skog i 6 § skogsvårdslagen (1979:429).

Föreskrifter enligt första stycket 2 b får inte innebära att undantag medges i fråga om spridning i ett område som har betydelse för friluftslivet, naturvården, den lokala

¹⁰ Senaste lydelse 2008:240.

trivsel eller något annat kommunalt intresse, om kommunen motsätter sig *en dispens*. *Innan dispensfrågan avgörs, ska kommunen ges tillfälle att yttra sig.*

befolkningens trivsel eller något annat kommunalt intresse, om kommunen motsätter sig *spridningen*.

Bilaga 4

27 kap.

1 §¹¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken samt för prövning och tillsyn med anledning av EU-förordningar inom denna balks tillämpningsområde. Kommunfullmäktige får meddela föreskrifter om sådana avgifter när det gäller en kommunal myndighets verksamhet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för

1. prövning och tillsyn enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken samt för prövning och tillsyn med anledning av EU-förordningar inom denna balks tillämpningsområde, och

2. utbildning som krävs enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 14 kap.

Kommunfullmäktige får meddela föreskrifter om sådana avgifter när det gäller en kommunal myndighets verksamhet.

Regeringen får meddela föreskrifter om att en myndighet får bestämma att dess beslut om påförande av avgift enligt balken eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken ska gälla omedelbart även om beslutet överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 september 2013.

¹¹ Senaste lydelse 2010:1542.